N°. 91.

BREDASCHE COURANT.

DONDERDAG 14 NOVEMBER.

ZEGEL 1850.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, ontvangen hebbende een besluit van Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, van den 29 October 1850 Lett I. (*Provinciaal blad n°.* 119), houdende mededeeling van Z. M. Besluit van den 16. bevorens (*Staatsblad n°.* 66) waarbij, in ampliatie van dat van den 24. Junij ll. (*Staatsblad n°.* 32), een nader tarief wordt vastgesteld voor het op den juisten inhoud ijken van oude vaten; zijnde hetzelve van den volgenden inhoud:

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 9den October 1850, n°. 94, 2de afdeeling;

Den Raad van State gehoord (advies van den 14den dezer, n°. 3),

Hebben goedgevonden en verstaan:

Bij ampliatie van Ons besluit van 24 Junij jl. (*Staatsblad n°.* 32), vast testellen dat het loon voor het op den juisten inhoud waterijken van oude vaten, behoorende aan branders en handelaren in sterke dranken, zal worden geheven naar het volgende tarief:

voor vaten van	10	tot	20	kan	$7\frac{1}{2}$	centen,
» » »	20	»	30	»	10	»
» » »	30	»	40	»	15	»
» » »	40	»	50	»	20	»
» » »	50	»	75	»	25	»
» » »	75	»	100	»	$27\frac{1}{2}$	»
» » »	100	»	150	»	30	»
» » »	150	»	200	»	$37\frac{1}{2}$	»

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, en hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 16den October 1850.

WILLEM.

[illegible]

THORBECKE.

Brengen den inhoud van voors. Koninklijk Besluit bij deze ter kennisse van alle daarbij belanghebbenden.

BREDA, den 12. November 1850.

DE ROIJ, vt.
Ter ordonnancie van Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. TEYCHINÉ.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, ontvangen hebbende eene missive van Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie *Noordbrabant*, van den 4den November 1850, litt. WW, afdeeling Financiën, ten geleide van een request door den Heer *Franciscus Ludovicus de Cottignies*, wonende te 's Prinsenhage, aan HEGA. ingediend, daarbij verzoekende om toestemming tot het oprigten eener *Zeepziederij*, in de huizinge op den Haagdijk, wijk B, n°. 343, Kadaster Sectie A, n°. 389 en 390, met aanschrijving om dienaangaande overeenkomstig het Koninklijk besluit van 31 Januarij 1824 (*Staatsblad n°.* 19), de vereischte informatiën *de commodo et incommodo* te beleggen.

Zoo is het dat door deze aan de Ingezetenen dezer Stad, van het vermelde wordt kennis gegeven, met uitnoodiging inzonderheid aan de bewoners der huizen, staande naast de op te rigtene *Zeepziederij*, om, ingeval iemand zou vermeenen zich daartegen te moeten verzetten, alsdan zijne redenen van bezwaar, binnen veertien dagen na dato aan Burgemeester en Wethouders schriftelijk in te leveren.

En opdat niemand hieromtrent onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks te doen gebruikelijk is.

BREDA, den 11. November, 1850.

DE ROY, vt.
Ter ordonnantie van dezelven,
De Secretaris der Stad,
L. D. G. TEYCHINÉ.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 11den November.

Heden heeft de Wetgevende Vergadering hare zittingen hervat. Eene menigte volks had zich voor het paleis der vertegenwoordiging verzameld en de ontwikkeling van militaire magt noodzakelijk gemaakt; doch de houding der menigte was bedaard. De zaal zelve leverde een zeer levendig tafereel op, bij de wederontmoeting van bijna 600 leden, die elkander verwelkomden en zich spoedig in groepen vormden. De zitting zelve leverde weinig belangrijks op; alleen aan het eind had er een voorval plaats, waarin sommigen de kiem voor een aanstaand conflict willen zien. De commissaris van politie der vergadering *Yon*, die door zijne handelwijs een paar dagen geleden zich eene berisping van den prefect van politie op den hals had gehaald, werd in bescherming genomen door de questors der vergadering, die een voorstel hebben gedaan, ten einde den heer *Yon* aan het gezag van den heer *Carlier* te onttrekken, dat deze voortaan alleen bevelen van de vergadering zou ontvangen. — Men hoopt dat het ministerie zich den twist op dit terrein niet zal aantrekken.

De boodschap van den President der Republiek is niet voorgelezen, noch op het bureau neêrgelegd; men zegt dat zulks morgen geschieden zal.

— Bij besluit van den 7 dezer, heeft de President der Republiek werkelijk de ontbinding bevolen van het *Genootschap van den tienden December*, op grond eener uitspraak van den Raad van State, dat hetzelve zich met politieke aangelegenheden bezig gehouden en niet bepaald had tot het verschaffen van onderlingen onderstand, waartoe het opgerigt werd.

Nadat deze maatregel reeds zoo goed als besloten was, is tegen dit Genootschap nog eene zware beschuldiging ingebragt. In de zitting namelijk der blijvende commissie van de wetgevende vergadering van Donderdag, werd door een der leden, als zeker, medegedeeld, dat den 29 October jl. 26 van de heethoofdigste leden van dat Genootschap onderling het plan gevormd hadden om den Voorzitter der wetgevende vergadering, den heer *Dupin*, en den opperbevelhebber van het leger te Parijs, generaal *Changargier*, te vermoorden, als de grootste hinderpalen zijnde tegen de vervulling van de wenschen des Genootschaps, en dat zij twee hunner, door loting daartoe aangewezen, belast hadden met de uitvoering van dat plan, van welke een dadelijk den last aannam, terwijl het tijdstip der uitvoering nader zou worden bepaald. Uit nadere beraadslagingen zou gebleken zijn, dat men op den dag van de bijeenkomst der wetgevende vergadering zoodanigen aanslag wilde ondernemen.

De commissie besloot drie leden af te vaardigen naar den minister van binnenlandsche zaken, om hem hare verwondering daarover te betuigen, dat de regering aan de HH. *Dupin* en *Changarnier* niet had kennis gegeven van de tegen hen gesmeedde aanslagen, en dat zij nog geen maatregelen genomen had om een zoo gevaarlijk genootschap te ontbinden.

De minister van binnenlandsche zaken heeft aan de commissie beloofd, dat de zaak geregtelijk zal worden onderzocht.

Doch het verhaal van den beraamden moordaanslag, schijnt onwaar te zijn. De prefect van policie te Parijs, de heer *Carlier*, verklaart, dat het een verzinsel is, hetwelk de ambtenaar, welke belast is met de policie, zoover zij de veiligheid der wetgevende vergadering betreft, zich heeft laten op den mouw spelden.

Waarschijnlijk zal het *Genootschap van den tienden December*, even als zoo vele door de policie ontbonden vereenigingen, heimelijk blijven bestaan.

— Volgens berigten uit Turijn van den 6den dezer, heeft de kamer van afgevaardigden den heer *Pinelli*, die onlangs met de buitengewone zending naar Rome belast is geweest, andermaal tot haren voorzitter benoemd, hebbende hij die waardigheid reeds gedurende de vorige zitting bekleed. De Koning heeft den heer *Pinelli* tot grootkruis der orde van SS. Mauritz en Lazarus benoemd.

De graaf *de Cavour*, die zich ten gevolge van zijne benoeming tot minister aan eene herkiezing moest onderwerpen, is met eene overgroote meerderheid op nieuw tot afgevaardigde verkozen.

— De Paus heeft den 1sten dezer, in een geheim consistorie, eene aanspraak gedaan betrekkelijk het geschil met Piemont. Eerst herinnerde hij hoe in Sardinie de wetten tot opheffing van voorregten der geestelijken ten opzigte der regtspleging, zijn tot stand gekomen.

Verder verhaalde Z. H., hoe de aartsbisschoppen van Turijn en van Cagliari wegens handelingen door hun ambtspligt hun voorgeschreven, vervolgd en gebannen werden.

Vervolgens beklaagde de Paus zich over de wet van 4 October 1848, waarbij het bestuur der openbare en bijzondere scholen van hooger en lager onderwijs (uitgezonderd in eenige opzigten de bisschoppelijke seminarien) wordt opgedragen aan de burgerlijke overheid, zoodat in een catholijk land de scholen van alle soorten, en ook het onderwijs der kinderen in de beginsels der christelijke godsdienstleer, aan het gezag der bisschoppen worden onttrokken.

Aan het slot der aanspraak protesteerde de Paus tegen al de opgenoemde handelingen, en verlangde dringend van hen aan wie het behoort, de vervolging tegen de dienaren der Kerk te staken en het aan de godsdienst toegebragte nadeel te herstellen. Van bedreigingen tegen Piemont onthield Z. H. zich geheel.

— Ter beurze waren genoteerd: 3 pCt. 56,90; 5 pCt. 91,90; Rom. Leening $77^{3}/_{8}$.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 10den November.

Het dagblad van Keulen behelst de volgende telegraphische berigten:

«*Berlijn*, 8 November des avonds.

«Volgens de zoo even uitgekomen [ministeriële] *Deutsche Reform*, geeft de regering de hoop nog niet verloren op het handhaven van een eervollen vrede door den ernst harer oorlogstoerustingen.

«Het Oostenrijksche antwoord is heden ontvangen, en het staats-ministerie is daaromtrent reeds in beraadslaging. Voor het overige zal het definitive besluit eerst na eene beraadslaging onder voorzitting des Konings worden genomen, voor welke ook de aankomst van den [uit Weenen ontboden Pruissischen gezant] graaf *Bernstorff* wordt afgewacht, wiens reize door ongesteldheid vertraagd is."

«*Berlijn*, 9 November des avonds.

«De staat van zaken is niet veranderd. Er zijn nieuwe depêches van den graaf *Bernstorff* uit Weenen ontvangen, en de ministers zijn onder voorzitting des Konings vergaderd."

Een ander telegraphisch berigt uit Berlijn maakt gewag van het gerucht dat Oostenrijksche troepen, van den kant van Bamberg komende, en zoo men vermoedde naar Holstein bestemd, in Coburg binnengerukt zouden zijn.

Men verkeert hier voortdurend in groote vrees voor het uitbarsten van vijandelijkheden in de omstreken van Fulda. De Pruissen hebben voorwaarts van die stad eene stelling bezet, die, reeds van natuur zeer sterk, nog meer door kunstmatige overstrooming versterkt is, en hunne voorposten staan bij Pranzell. De Beijersche en Oostenrijksche troepen staan hoofdzakelijk tusschen Neuhof, alwaar het hoofdkwartier zich steeds bevindt, en de rivier de Fulda. Aan beide zijden ontving men voortdurend versterkingen; ook de groot-hertogelijk Hessische troepen zouden, volgens een berigt uit Mainz van den 7den, bevel ontvangen hebben, om uit te rukken en zich met het Oostenrijksch-Beijersche korps te vereenigen. De bevelhebber der Pruissische troepen in het groot-hertogdom Baden, generaal *von Schreckenstein*, had uit Berlijn het bevel ontvangen, om al zijne strijdkrachten bijeen te trekken en daarmede eene stelling tusschen den Neckar en de Murg in te nemen.

Voor het overige wordt hier sterk geklaagd, dat ten gevolge van de menigvuldige bewegingen van troepen de gemeenschap met sommige streken belemmerd en de loop der posten uitermate ongeregeld is, zoodat het veelal aan berigten ontbrak waarop genoegzaam staat te maken is. Dat het bij zulk eenen staat van zaken niet aan allerlei geruchten ontbreekt, is natuurlijk.

— De Koning van Wurtemberg heeft den 6den dezer de Landsvergadering ontbonden, en de commissie die den 10den Augustus 1849, volgens de constitutie van 1819, verkozen was, andermaal in werking gebragt. Zoodra de omstandigheden het veroorloven zal omtrent de hervatte herziening der constitutie nadere beschikking gemaakt, en overigens zal, volgens art. 89 der oorkonde van constitutie, het noodige voor het welzijn des Lands verrigt worden. Als redenen voor de ontbinding geeft Z. M. op, dat het gedrag der Landsvergadering ten opzigte der onvermijdelijk gewordene krijgstoerustingen met zijne stelling in den Duitschen Bond onvereenigbaar was en naar zijne overtuiging tot verderf des Lands moest leiden, en hoe het overigens uit de rapporten der commissie gebleken is dat het onmogelijk geweest zou zijn de herziening der Staatsregeling met deze Vergadering tot een goed einde te brengen.

— *Radetzky* is den 6den dezer te Weenen aangekomen, en wordt door den voormaligen minister van oorlog *Guylay* vooreerst in het bevel te Verona vervangen.

Op de Boheemsche grenzen trekken Keizerlijke troepen zamen. Binnen den tijd van acht dagen moest een korps van dertigduizend man in de omstreken van Trautenau staan. Het Hoofdkwartier zou te Arnau gevestigd wezen.

Te Trieste is per depêche uit Weenen bevel ontvangen om onverwijld de gezamentlijke stoombooten der Oostenrijksche Lloyds ter beschikking der Regering te stellen, ten einde twintigduizend man van het Italiaansche leger naar Trieste over te voeren.

— Het Turksch linieschip *Jadschiretz-Vassisy*, van 94 stukken, is den 23sten October voor Konstantinopel in de lucht gesprongen en ruim negenhonderd man hebben het leven daarbij verloren. Dat schip was twee dagen vroeger van een kruistogt teruggekeerd, en toen de ramp plaats had bezig met het lossen van buskruid.

Van den 11den.

De jongste berigten melden, dat den 8sten dezer bij Löschenrodt, niet ver van Fulda, eene schermutseling ontstaan is tusschen Pruissische voorposten en de voorhoede der bondstroepen, bestaande uit Oostenrijksche jagers, van welke vijf man gekwetst werden; dat de Pruissen daarop, volgens sommigen teruggetrokken, volgens eene andere opgave uit genoemd dorp met geweld verdreven zijn; dat in den avond van den 8sten in het hoofdkwartier der bondstroepen te Löschenrodt, door een parlementair een schrijven van den Pruissischen opperbevelhebber, generaal *von der Groeben*, was aangebragt, houdende de kennisgeving, dat hij, ingevolge bij hem uit Berlijn ontvangen bevelen, den 9den ten 12 ure Fulda ontruimen en tot aan de militaire hierbaan terugtrekken zou; dat de Pruissische troepen inderdaad den 9den genoemde stad verlaten hebben, en dat deze daarop ten 1 ure in den namiddag van dien dag door de bondstroepen bezet is.

— Een door de *Kölnische Zeitung* medegedeeld schrijven van den 10den houdt het volgende in:

«De sedert drie dagen bestaande vrees voor oorlog heeft in de laatste 24 uren onverwachts weder voor meer vreedzame uitzigten plaats gemaakt. Reeds gisteren avond werd verzekerd dat van den kant van Oostenrijk in de vrije conferentiën met voorloopige schorsing der bondsvergadering bewilligd was, en dat het Keurhessische vraagstuk door Oostenrijk en Pruissen gezamenlijk vereffend zou worden. Ook heden vond dat gerucht algemeen geloof. In alle gevalle moet men uit de groote drukte bij de diplomatie en uit de dag en nacht voortdurende correspondentie door middel van den telegraaph, opmaken dat er gewigtige onderhandelingen plaats hebben. Dat Pruissen niet zonder belangrijke concessiën van de tegenpartij de ontruiming van Fulda kan bewilligd hebben, begrijpt men algemeen. In de hoogere kringen schijnt men niet aan eene vreedzame oplossing der bestaande moeijelijkheden te twijfelen; van daar dat ter beurze de prijzen weder gerezen zijn. Mogt die verwachting vervuld worden!"

— Uit Berlijn is nog niets naders vernomen aangaande het besluit der regering betrekkelijk het uit Weenen ontvangen antwoord op de laatste daarheen gezonden vertoogen. Een bijzonder berigt van daar, van den 10den, meldt dat de ministerraad, welke dien dag te Sanssouci bijeen moest komen, steeds daarover beraadslaagde.

Alle berigten uit Berlijn en andere Pruissische steden gewagen van de buitengewone geestdrift, die het besluit der regering om het gansche leger onder de wapenen te roepen, allerwege bij de bevolking te weeg gebragt heeft, en welke zich ook openbaart in den ongemeenen spoed, waarmede de bevelen tot uitvoering van dat besluit gehoorzaamd worden.

— De regering van het hertogdom Nassau heeft besloten hare troepen mobiel te maken en zich daarmede aan de zijde van Pruissen te scharen.

— Volgens berigten uit Karlsruhe heeft de minister van buitenlandsche zaken den 8sten dezer aan de commissie, welke door de tweede kamer benoemd was tot onderzoek der met Pruissen gesloten overeenkomsten, eenige mededeelingen gedaan, en onder anderen verklaard, dat ten aanzien der politieke betrekkingen van Baden tot Pruissen tot dusverre geenerlei veranderingen had plaats gehad.

— Het Oostenrijksche regeringsblad, de *Wiener Zeitung*, behelst in zijn nommer van den 6den dezer een artikel, waaruit wij het volgende overnemen:

«Sedert den aanvang des jaars 1849 volgt Pruissen met opzigt tot de Duitsche aangelegenheden eenen weg, waarop het — dit treurige regt moet men aan hetzelve laten wedervaren — met onwrikbare volharding is voortgegaan; en die nu eindelijk, gelijk te voorzien was en ook meermalen voorspeld is, Duitschland aan den rand van den burgeroorlog gebragt heeft en ligtelijk tot groote rampen leiden kan, indien niet nog op het uiterste oogenblik wijsheid en liefde tot het Duitsche vaderland het stilstaan gebieden op den verderfelijken, door het Berlijnsche kabinet ingeslagen weg.

«Het verbond van 26 Mei 1849, zijne strekking en zijne ontwikkeling tot op den huidigen dag, zijn bekend. Het had niets geringers ten doel, dan om de gezamenlijke Staten van het Duitsche bondgenootschap, met uitsluiting van Oostenrijk, in den vorm van eenen bondsstaat, onder het schild van Pruissen te vereenigen; — de afzonderlijke Staten, die tot het verbond toegetreden waren of later toetreden mogten, ten gunste der Pruissische kroon van de gewigtigste attributen der onafhankelijkheid en souvereiniteit te berooven, en op die wijze de grondbeginselen van het bondgenootschap, hetwelk, als bestanddeel van het positive Europesche volkenregt, tot hiertoe juist die onafhankelijkheid en souvereiniteit gewaarborgd had, te vernietigen.

«Zulk een opzet moest van alle kanten tegenspraak ontmoeten. De Oostenrijksche keizerstaat, wiens lotgevallen sedert eeuwen tot wederkeerig voordeel ten naauwste met die van Duitschland verbonden waren, kon niet toegeven dat hij zou worden uitgesloten van het verband waarin men de overige Staten, die tot hiertoe in het Duitsche bondgenootschap vereenigd waren, wilde zamenvoegen.

«Het Oostenrijksche kabinet mag aan zich zelf de getuigenis geven, dat het geen middel onbeproefd heeft gelaten om het vroeger zoo naauw met hetzelve verbonden hof van Berlijn, door vriendschappelijke vertoogen en vreedzame onderhandelingen, te bewegen tot het verlaten van den weg dien het ingeslagen had. Niets werd gespaard om Pruissen te doen begrijpen dat eene nieuwe vestiging van Duitschland met uitsluiting van Oostenrijk, een onmogelijk werk was; dat alles zich gemakkelijk zou schikken indien Oostenrijk en Pruissen gemeenschappelijk de hand wilden slaan om het gebouw der vestiging van Duitschland wel op de oude grondslagen, maar overigens in den geest en naar de behoeften des tijds op te trekken; doch alles was vruchteloos geweest; Pruissen volhardde er bij om de hand tot verdere onderhandelingen over de Duitsche Staatsregeling te leenen, indien zijn vermeend regt betrekkelijk de vestiging van een afzonderlijk verband niet wierd erkend.

«Inmiddels had de noodzakelijkheid om aan het inwendig verdeelde Duitschland, in het bijzonder tegenover het buitenland, weder eene gemeenschappelijke organisatie te geven, zich steeds dringender doen gevoelen.

«Het Oostenrijksche hof vervulde den bij de bondsacte aan hetzelve als voorzittend lid opgelegden pligt, en riep de bondsvergadering naar Frankfort bijeen.

«Pruissen en de met hetzelve verbonden staten weigerden echter afgevaardigden ter bondsvergadering te zenden en betwistten haar het regt om de attributen uit te oefenen die de bondsacte aan den bondsdag toekenden.

«Zoolang deze tegenspraak zich tot theoretische betoogen beperkte, kon de bondsvergadering haar nog geduldig verdragen; maar nu Pruissen er toe overging zich, zelfs buiten het gebied van het afzonderlijk verbond, te verzetten tegen den uitgesproken wil der bondsvergadering, moest zulks tot ernstiger botsingen leiden.

(Ten voorbeelde worden nu aangehaald, hoe Pruissen niet had willen dulden de door den koning van Denemarken ingeroepen tusschenkomst der

bondsvergadering tot herstel des vredes in de Hertogdommen; en hoe Pruissen in Keurhessen niet wil toelaten dat een Duitsch vorst op zijn eigen gebied van de hulp zijner bondgenooten gebruik make, waartoe deze door hunnen bondgenootschappelijken pligt gehouden zijn.)

«Het volharden in zulk een stelsel van overmagt en vrees aanjaging zoude regtstreeks tot vernietiging der onafhankelijkheid van alle Duitsche Staten en bij gevolg tot algeheele omverwerping van het door Europa erkende Staten-verbond leiden. Zulks kan door Oostenrijk volstrekt niet geduld worden.

«De militaire krachten van het keizerrijk zijn derhalve in beweging gesteld, om aan zijne vertoogen ten deze den behoorlijken nadruk te verzekeren.

«Er is eene ligting van 76,000 man bevolen.

«De vorming der eerste landweer-bataillons, alsmede der vierde bataillons bij de Hongaarsche en Italiaansche regimenten en het mobiel maken der grensregimenten, is bevolen.

«Een groot leger, voorzien van alle hulpmiddelen tot het voeren van den oorlog, wordt op dit oogenblik op geschikte punten bijeengetrokken.

«Een veldheer, wiens naam een waarborg is voor de overwinning, is door Z. M. den Keizer naar den zetel der regering ontboden.

«Eindelijk is het legerkorps, dat in Vorarlberg gestaan heeft, onder bevel van den veldmaarschalk-luitenant *Legedicz*, reeds in Beijeren binnengerukt, om, in vereeniging met de brave troepen van onzen getrouwen bondgenoot, den Koning van Beijeren, de toekomstige gebeurtenissen te gemoet te trekken.

«Ook in Wurtemberg, in Saksen, in andere bondsgetrouwe landen, rust men zich met kracht ten oorlog toe, om de eigene zelfstandigheid te verdedigen, de regten des bondgenootschaps te handhaven, de bondgenootschappelijke pligten te vervullen.

«Zoodanig voorbereid, gaan Oostenrijk en zijne bondgenooten over tot de uitvoering der bondsbesluiten, vast besloten hebbende om elk vreemd regt te eerbiedigen, maar tevens ook, om bij de verdediging van hun eigen goed regt voor geene bedreiging en geen gevaar terug te deinzen.

«Wij koesteren de overtuiging, dat Oostenrijks Keizer bij deze onderneming zal kunnen rekenen op de getrouwe medewerking zijner volken, die moeten beseffen dat het in dezen niet enkel de regten, maar tevens ook de gewigtigste politieke en materiele belangen van het geheel Rijk geldt.

«Tot op het laatste oogenblik echter willen wij de hoop niet opgeven, dat Pruissen nog zal aarzelen om door eene daad van geweld den vrede — die groote behoefte der in den laatsten tijd zoo zwaar beproefde volken — te verbreken, waarvan niemand voordeel kan trekken dan de onverzoenlijke vijanden van de rust en het geluk der volken."

ENGELAND.

LONDEN, den 9den November.

Het onderwerp, dat heden het meest de algemeene aandacht trekt, is een brief van lord *John Russel* aan den bisschop van Durham, over de benoeming van dr. *Wiseman*. De eerste minister voert in dien brief de krachtigste en duidelijkste taal, en geeft zijn stellig besluit te kennen om de bedoelde aanranding op de regten van den Staat, uit kracht der wet te beletten zoo zulks slechts eenigzins mogelijk is.

Gisteren morgen begaf zich eene deputatie uit den gemeenteraad dezer hoofdstad tot den eersten Minister, om hem, volgens een door die Vergadering genomen besluit, dank te betuigen voor de gevoelens, in genoemden brief uitgedrukt. Hij betoonde zich zeer erkentelijk voor dit bewijs van goedkeuring en vertrouwen.

Men is benieuwd wat gebeuren zal als de benoemde R. K. Aartbisschop voet aan wal in Engeland zet. De Maire van Boston heeft aanbevolen dat dien geestelijke, terstond bij zijne landing, dewijl hij als vreemdeling herwaarts komt, namens den Staat bevolen zou worden binnen vier en twintig uren terug te keeren. Dr. *Wisseman* bevindt zich thans te Luik en zal denkelijk nog eenige dagen daar blijven. Dr. *Doyle*, de Katholijke rector van St. Georgskerk, begeeft zich derwaarts, om den nieuwen Kardinaal naar Londen te vergezellen.

— De installatie van den nieuwen lord-maire van Londen, den heer *Musgrove*, had heden, naar aloud gebruik op den 9den November, met groote plegtigheid plaats. Maar in den optogt die de straten doortrok werden groote afwijkingen van de voormalige programma's opgemerkt. In stede der geharnaste en in den smaak van vroegere eeuwen gewapende mannen, zag men nu personen in den trein die de vier Werelddeelen, den Vrede, Brittanje en de Welvaart voorstelden.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 13den November.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren is eene commissie benoemd tot onderzoek van de door het nieuw benoemde lid uit Amsterdam, den heer *Provo Kluit*, ingezonden geloofsbrieven. Die commissie bestaat uit de heeren *Groen van Prinsterer*, *Bachiene* en *Borret*. — Bij de Kamer zijn ingekomen drie Koninklijke boodschappen: de eerste ten geleide van een ontwerp van wet betreffende dadingen over domaniale zaken; de tweede ten geleide van vier ontwerpen van wet houdende naturalisatie van *H. A. Hörmann*, *H. Diddens*, *B. J. Müller* en *H. A. Klatte*, en de derde ten geleide van een ontwerp van wet houdende naturalisatie van mr. *C. Sandenberg Matthiessen*. — Door de Commissie van Rapporteurs voor het wetsontwerp tot het verleenen van pensioen aan drie leden der voormalige Eerste Kamer en voor de dertien eerste naturalisatie-wetten is respectivelijk daaromtrent algemeen verslag uitgebragt. De dag der beraadslagingen over deze wets-ontwerpen zal nader bepaald worden. — Door den heer *Dullert* is verslag uitgebragt omtrent nadere door den heer *de Limpens* ingezonden stukken ten bewijze dat deze de hoedanigheid van Nederlander bezit. De commissie heeft tot niet-toelating van dat lid geadviseerd, doch tevens voorgesteld dat de Kamer geen besluit zou nemen, dan nadat de leden de gelegenheid zullen gehad hebben om de bedoelde stukken ter griffie in te zien, met welk voorstel de Vergadering zich vereenigd heeft, met bepaling dat op Zaturdag aanstaande, ten één ure, tot de behandeling der zaak zal worden overgegaan. — Door de Commissie voor de Verzoekschriften is omtrent een aantal adressen verslag uitgebragt.

— In de zitting der Provinciale Staten van Noordbrabant van Vrijdag ll., is het laatste Hoofdstuk van het reglement van orde na eenige korte beraadslagingen aangenomen.

In deze zitting waren weder een aantal stukken ingekomen, waarvan door den griffier voorlezing werd gedaan, onder anderen:

Eene nota van gedeputeerde staten, te kennen gevende dat het onderzoek door die staten, betrekkelijk de verbetering van den weg door Empel c. a., heeft plaats gehad, waarvoor eene subsidie was aangevraagd. Naar commissie n°. 3.

Nota dito, waarbij een aantal stukken uit het archief betrekkelijk communicatie-wegen, op verlangen der commissie aan haar worden overhandigd. Naar commissie n°. 3.

Eene dergelijke nota over de gevraagde subsidie voor de begrinding van den weg van Hoogstraten over Meerle naar de Belgische grenzen. Naar commissie n°. 3.

Nota idem, betrekkelijk eene deliberatie van den raad van Oudenbosch, ten einde de kosten der onteigening van een perceel voor den weg van Oudenbosch naar Willemstad, ter somme van *f* 400, onder de algemeene kosten van aanneming te doen begrijpen. Naar commissie n°. 3.

Nota van gedeputeerde staten over eene waterleiding te Boxmeer. Naar commissie n°. 3.

Nota van gedeputeerde staten om begrinding in plaats van beklinkering van den weg van Gemert. Naar commissie n°. 3.

Nota van gedeputeerde staten, waarbij de informatiën worden medegedeeld, ingewonnen in Gelderland en Zeeland, betrekkelijk de voorzieningen die daar zijn genomen, tot wering der longziekte. Naar commissie n°. 4.

Een voorstel van de heeren *Guljé*, *van Dam* en *Oomen*, ten einde door eene uitwatering te voorzien in den benarden toestand waarin zich de gebouwde en ongebouwde eigendommen in het arrondissement Breda bevinden, ten gevolge van de overstroomingen ontstaan uit het ontginnen van landerijen in België.

Na eenige beraadslaging wordt dit voorstel verzonden naar commissie n°. 3.

Een adres der Gemeenten Ginneken, Baarle, enz., ten einde den weg van Ginneken op Strijbosch te continuëren. Naar commissie n°. 3.

Een adres van grondeigenaren te Princenhage strekkende tot het erlangen eener subsidie voor de verbetering eener doorloopende stroom. Naar commissie n°. 3.

De commissie n°. 1 bragt daarna bij monde van den heer *de Wit*, betrekkelijk den achterstand der kleine kosten van de griffie der arrondissements-regtbank te 's Hertogenbosch, en concludeert tot toewijzing van het gevraagde onder eenige daarin vervatte bepalingen, hetgeen door de vergadering wordt besloten.

De commissie n°. 3, brengt bij monde van Mr. *van Baer*, rapport uit over het adres van *J. van Leeuwen*, *c. s.*, te Berghem, aangaande den weg van Herpen over Berchem naar Oss, en concludeerd tot verleenen der gevraagde subsidie. Ter visie.

Hetzelfde lid rapporteert over het adres van *B. J. van Ermel*, *c. s.*, te Ravenstein, met ingezetenen van Huisseling, Herpen, Dieden, c. a., over den daar te leggen weg. Ter visie.

Rapport over een adres van ingezetenen van Ravenstein, met verzoek den weg van Huisseling op Herpen, provinciaal te verklaren. Ter visie.

Vervolgens wordt geconcludeerd het protest van *J. J. de Louw*, *c. s.*, tegen de daarstelling van eenen provincialen weg van den Maaskant te voegen bij het voorstel van den heer *van Cooth*, dat naar gedeputeerde staten is verwezen.

De commissie n°. 4 rapporteert bij monde van den heer *Wierdsma*, over den weg van Eindhoven over Reusel enz., en concludeert tot verwijzing naar gedeputeerde staten, ter proevalabele instructie. Ter visie.

— In de zitting van Zaturdag ll. werd onder anderen door den heer Mr. *van Cooth*, namens de commissie n°. 1, rapport uitgebragt over de gevraagde subsidie tot het verbeteren der localen van de arrondissements-regtbank te Breda en concludeert hieraan te voldoen, wanneer het gebouw als provinciaal eigendom verklaard wordt. Dien overeenkomstig wordt besloten.

Bij monde van den heer van *Gilze*, over de reis- en verblijfkosten gevraagd door den veearts *Rijksen*, te Veghel, wegens keuring van dekhengsten. Aan de orde.

De heer *Middelkoop* rapporteert over de door de gemeente Hoogeloon gevraagde subsidie tot onderstand van den onderwijzer aldaar, en concludeert tot afwijzing, met verwijzing echter voor zoo veel de toestand van het onderwijs aldaar aangaat, te verwijzen naar gedeputeerde staten.

Dien overeenkomstig besluit men, en niets meer te behandelen zijnde wordt de vergadering verdaagd tot den 14 dezer, ten 12 ure.

— Uit 's Bosch schrijft men dat bij de hervatting der werkzaamheden van de Provinciale Staten op aanstaanden Donderdag, door eenige leden het voorstel zou gedaan worden tot afschaffing der broodzetting.

— Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 8sten dezer: n°. 83, goedgevonden aan den heer dr. *P. L. Beckers*, inspecteur-generaal van de geneeskundige dienst der land- en zeemagt, ingevolge het daartoe door hem gedaan verzoek, op grond van den min gunstigen toestand zijner gezondheid, het pensioen te verleenen, en zulks onder dankbetuiging voor de vele en belangrijke diensten, door hem gedurende eene reeks van jaren en inzonderheid in zijne laatste gewigtige betrekking, ten nutte van de geneeskundige dienst der land- en zeemagt bewezen; zijnde hij door Zijne Majesteit, bij besluit van dezelfde dagteekening, n°. 84, bevorderd tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Het heeft Zijne Majesteit behaagd, bij besluit van den 5den dezer, n°. 39:

1°. den brigadier van het wapen der maréchaussée *den Haan*, te benoemen tot broeder van den Nederlandschen Leeuw, en zulks uit aanmer-

king van den door hem voortdurend betoonden loffelijken dienstijver, en inzonderheid ter erkenning van zijne edele zelfopoffering, ter gelegenheid van eenen brand in den nacht van 7 op 8 September 1850, te Sweikhuizen (gemeente Schinnen) ontstaan, en

2°. eene gratificatie van *f* 50 toe te kennen aan den maréchaussée *Lommers*, die zich ter gelegenheid van denzelfden brand met gelijke zelfopoffering heeft onderscheiden.

— Zijne Majesteit heeft bij besluit van den 1sten November 1850, n°. 39, goedgevonden: 1°. te benoemen tot ridder der 4de klasse van de Militaire Willems-orde de kapitein *W. E. Kroesen*, en den 1sten luitenant *A. J. E. Diemont*.

2°. eervol te doen vermelden, bij afzonderlijke dagorder, zoo in Oost-Indie als hier te landen: den luitenant-kolonel *A. van der Hart*; den 1sten luitenant *J. F. Schummelketel*; de korporaals *G. H. Alldag*, en *C. B. Kruiger*; en de fuseliers *S. P. Schotsman* en *N. Schmid*; allen van het wapen der infanterie in Oost-Indie, en zulks ter zake van hunne gedragingen bij militaire expeditiën in de Batta-landen en op het eiland Nias, behoorende tot het gouvernement van Sumatra's Westkust, in de eerste helft des jaars 1847.

— Bij besluit van 9 November jl., n°. 37, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, met ingang van 1 Januarij 1851, respectivelijk tot voorzitter en leden van den Hoogen Raad van Adel, te benoemen: jonkheeren mr. *L. de Witte van Citters*; mr. *A. C. van der Goes*, en mr. *W. J.* baron *d'Ablaing van Giessenburg*.

— Bij besluit van 9 November jl., n°. 38, heeft Zijne Majesteit tot luitenant-kolonel, kommandant der dienstdoende schutterij te 's Hertogenbosch, benoemd *H. Merkes Lange*, gepensionneerd luitenant-kolonel van het leger in Oost-Indie.

— Bij Koninklijk besluit van den 9den November 1850, n°. 56, is aan den kapitein *G. J. Raebel*, dienende bij de infanterie in Oost-Indie, zich thans met verlof hier te lande bevindende, op zijn daartoe gedaan verzoek, verleend een eervol ontslag uit de dienst, onder toekenning van pensioen.

— Zondag is de commissie van rapporteurs van de Tweede Kamer der Staten-Generaal over de ontwerpen der begrootingswetten voor den jare 1851 vergaderd geweest, tot het opmaken van haar verslag over die ontwerpen. Men verneemt, dat het onderzoek over de ontwerpen der begrootingswetten, in de Afdeelingen der Tweede Kamer, reeds is afgeloopen. Men verwacht, dat de Commissie van rapporteurs haar gemeld verslag over die ontwerpen weldra in gereedheid zal gebragt hebben.

— De *Staats-Courant* behelst een Koninklijk besluit betreffende de aangevraagde concessie tot indijking van de Lauwerzee, waaromtrent een nader onderzoek opgedragen wordt aan eene bijzondere commissie, bestaande uit de heeren dr. *C. Simons*, directeur der Koninklijke Akademie voor burgerlijke ingenieurs, als voorzitter, Mr. *A. J. van Royen* en Mr. *G. N. Mulier*, leden der Provinciale Staten van Groningen en Vriesland, als leden, en den ingenieur *B. P. G. van Diggelen*, als secretaris, met eene raadgevende stem.

— Het *Staatsblad* n°. 68 behelst een besluit van den 31sten October 1850, houdende toekenning aan de Oostenrijksche en Hamburger schepen, van de *vrijdom* en *gelijkstelling* bedoeld bij artt. 1 en 6 der wet van 8 Augustus 1850 (*Staatsblad* n°. 47).

— H. M. de Koningin heeft een prachtig geschenk doen toekomen aan de te Geertruidenberg gevestigde vereeniging *Dorcas* voor eene te houden loterij ten voordeele der armen.

— Men meldt uit Hellevoetsluis, dat Zr. Ms. stoomschip *Merapi*, te Vlissingen liggende, op 's Lands werf zal worden gebragt, om het in een tot in dienst stelling bekwamen staat te brengen.

Het bevel over Zr. Ms. brik *De Haai*, te Hellevoetsluis liggende, wordt opgedragen aan den kapitein-luit. ter zee *F. Sluyter*, eersten officier van het aldaar gestationneerde wachtschip *De Schelde*, en zulks ter vervanging van den kapitein-luitenant ter zee *W. Steffens*, die op non-activiteit gesteld is; terwijl tot eersten officier op gezegd wachtschip benoemd is de kapitein-luit. ter zee *J. C. du Clouw*.

— Het *Overveluwsch Weekblad* verklaart, tot zijne groote blijdschap de geruchten omtrent het verplaatsen van het koloniaal werf-depôt van Harderwijk naar Medemblik, op goeden grond te kunnen tegenspreken.

— De officier van justitie in het arrondissement 's Hertogenbosch, heeft ter kennis der ingezetenen gebragt, dat te 's Hertogenbosch een valsch vijf en twintig cents stuk is uitgegeven. Het valsch stuk bestaat uit eene tin-compositie en is zeer gemakkelijk van de echte stukken te onderscheiden, door de blaauwe kleur.

— Aanstaanden Dingsdag den 19den November zullen te Willemsoord worden verkocht de voor de dienst der marine onbruikbaar geworden fregatten der 2de klasse *Jason* en *Zaan*.

— De *Goessche Courant* behelst het volgend treurig ongeluk van den 5den November:

« Gisteren morgen ten 5 ure, vertrok schipper *J. Thomson*, met zijn vaartuig, eene hoogaars, geladen met mutsaards, van Hoedekenskerke naar Neuzen; aan boord bevonden zich, buiten hem en zijn knecht, de koekkramer *J. Stroosnijder*, woonachtig te 's Gravenpolder, met zijne drie kinderen, zich naar de jaarmarkt te Axel begevende. Op den hoek van Baarland gekomen, zagen zij door den hevigen wind en de hooge zeeën, er gevaar in om de reis voort te zetten en besloten dus terug te keeren. Door het overstortende water werd het vaartuig echter spoedig overstelpt en sloeg weldra om. Zonder eenig bestuur dreef het met den stroom voort. Men verbeelde zich den gevaarvollen toestand van de schepelingen, die zich zoo goed mogelijk aan de hooge zijde van het scheepje trachtten vast te klemmen. Hartverscheurend vooral was het gezigt, hoe de vader zich, met twee zijner kinderen in de armen geklemd, zocht boven te houden. Geen enkel vaartuig was in de nabijheid om hun hulp te verleenen, en drie uren lang verkeerden zij alzoo in dien verschrikkelijken toestand, niets dan den dood voor oogen hebbende. Dan, eindelijk was de redding nabij. Tot op de hoogte van Ellewoutsdijk gedreven, bemerkt een schipper van Philippine komende, het gevaar waarin de ongelukkigen verkeerden en rigtte de koers daar heen. Ofschoon hij niet dan met de grootste moeite het omgeslagen vaartuig bereikte, had hij echter het geluk al dadelijk den knecht en een der kinderen te redden. Nu onderneemt hij ook de overige te redden, doch hoe hij ook zijne krachten inspande kan hij het vaartuig niet andermaal bereiken.

Op dit oogenblik echter bemerkt ook de post-schipper van Ellewoutsdijk op Neuzen, *W. Geense*, het onheil en het dreigend levensgevaar, waarin zich de schipbreukelingen bevinden. Het te bemerken en er, vergezeld van zijnen knecht, *J. van Boven*, heen te snellen, om zoo mogelijk redding aan te brengen, is het werk van een oogenblik; en ziet met Gods hulp mogt het hun gelukken, allen, hoewel in oogenschijnlijk levenloozen toestand, aan wal te brengen. Spoedig werd daar de vereischte geneeskundige hulp verleend, en het mogt dan ook aan de doelmatige en onvermoeid aangewende pogingen van den bekwamen geneeskundige, den heer *H. Vleugels*, gelukken, allen in het leven te behouden. Benevens den schipper, van Philippine komende, wiens naam ons tot ons leedwezen onbekend is gebleven, zijn het dus wederom *W. Geense* en zijn knecht *J. van Boven*, die zich voornamelijk in het redden dezer menschen hebben onderscheiden, en die ook nu, even als bij vorige gelegenheid, hunnen onverschrokken moed en edele menschenliefde hebben aan den dag gelegd. Ook Ellewoutsdijks ingezetenen verdienen allen lof voor de bij dit ongeluk betoonde hulpvaardigheid; daar een ieder volgaarne, als om strijd, datgene heeft aangebragt, wat de ongelukkigen behoefden.

G R A A N M A R K T.

AMSTERDAM, 11 November.

TARWE tot vorige prijzen met weinig handel; verkocht: 130 ℔ bonte Pools. *f* 290; 131 ℔ dito *f* 291, 293; 129 ℔ mindere dito *f* 277; 129 ℔ Jar. Rijn *f* 245.

ROGGE prijshoudend met veel handel; verkocht: 127 ℔ Pruiss. *f* 183; 121, 122, 123 ℔ dito *f* 168, 170, 172; 125 ℔ Rostocker *f* 178.

GERST in één doen: 112 ℔ Silez. *f* 143; 113 ℔ Pomm. *f* 140; 113 ℔ puike Rost. *f* 148.

HAVER als voren: 80 ℔ Fijne *f* 103; 75 ℔ Voeder *f* 95.

BOEKWEIT flaauw: 120 ℔ Grootbrab. *f* 190.

KOOLZAAD: Zeeuwsch 55 P. vl.; op 9 vaten Olie te leveren: in Nov. eerstk. 58½ P. vl.; April eerstk. 60½ P. vl.

RAAPOLIE: op 6/w. *f* 36½; Vlieg. *f* 35½ à ¼; 1 Dec. eerstk. *f* 35⅛; 1 Mei eerstk. *f* 35½; 1 Sept. eerstk. *f* 35¼.

LIJNOLIE: op 6/w. *f* 35¼; Vlieg. *f* 34¼ à 34.

HENNEPOLIE: op 6/w. *f* 37.

RAAPKOEKEN: per 1040 st., *f* 58 à 63. — LIJNKOEKEN: per 104 st., *f* 7½ à 11½.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 12. NOVEMBER 1850.

	van	tot
Het Nederl. Mudde Tarwe (Oude)	*f* 0,00	*f* 8,10.
Het dito dito Tarwe (Nieuwe)	» 7,00	» 7,90.
Het dito dito Rogge	» 5,75	» 6,00.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	» 0,00	» 5,70.
Het dito dito Boekweit	» 5,30	» 5,40.
Een grof Tarwe-brood, van een pond Nederl.		» 0,15.
Een lucht Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.		» 0,15.
Een Fransch- of Witte-brood, van een pond Nederl.		» 0,23½.
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.		» 0,28.
Een Nederl. pond Tarwe-meel		» 0,16.
Een dito pond grof Tarwe-meel		» 0,15.
Een dito pond Boter		» 0,64.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	*f* 0,00	tot *f* 2,30.
Het 1000 Eiken Telhout		» 2,60.
Het 1000 Doof Hout		» 2,00.
De kar Spaanders		» 2,85.
De » Struiken		» 2,80.
De 100 Mutsaard		» 3,50.

TWEE HONDERD TWAALFDE STAATS-LOTERIJ.

VIJFDE KLASSE.

1e Trekking. N°. 14097, een prijs van *f* 1000.
2e ——— Geene.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (12 *November*) was de fondsnotering: Ned. 2½ pCt. 54, ⅜; 3 pCt. 64⅛, ½, ⅛; 4 pCt. 84, ½, ¼; O. Ind. Leening 4 pCt. 88½, ¾; Haarlemmermeer 102; Nieuwe Handelm. 110; Belgie 2½ pCt. 44¾, 45¼, 45; Fr. Oblig. 3 pCt. 50½, ¼, ⅛; Spanje Ardoins 11¾, 12, 11⅞; dito van 510 p. st. 11⅞, $12^3/_{16}$, ⅛; dito Onbep. St. 11½, $^{13}/_{16}$; 3 pCt. Binnenl. à 6/m. 31¼, ⅞, ¾; Coupons Ardoins 8, $^3/_{16}$; Portugezen te Londen 32½, 33; dito 4 pCt. 32, ½; Rusland 5 pCt. 102, ¼; dito 1828, 29, 101⅛, ¼; Certif. 4½ pCt. 92½, 93; 4 pCt. bij *Hope* 84½; Id. bij *Stieglitz* 84¼; Certif. van Assign. 6 pCt. 63; Polen Aand. *f* 140; Oostenr. Metall. 66¼, 68; Nieuwe 2½ pCt. 35⅜, 36½; Nieuwe 5 pCt. 72, 73, 72¾.

Advertentiën.

*** Heden overleed alhier, door mij en mijne kinderen innig betreurd, mijne geliefde Echtgenoote MARIA JOSEPHINE VERTHOLEN, geboren HUBENS, in den ouderdom van ruim 71 jaren.

BREDA, 7 November 1850.

J. VERTHOLEN,
Gepd. Genl. Majr.

Deze Kennisgeving is dienende voor eenige en algemeene aan onze Vrienden en Bekenden.

Volgens gemaakte bepaling zullen er geene uiterlijke teekenen van rouw worden aangenomen.

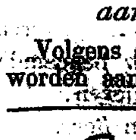

De BURGEMEESTER van *Zevenbergen*, maakt bij deze bekend, dat de van ouds bestaande **PAARDEN- EN BEESTEN-MARKT**, welke invalt op den *eersten Woensdag* na de Gorinchemsche Paarden- en Beesten-Markt, binnen deze Gemeente, op *Woensdag den* 20. *November* 1850 zal worden gehouden, waarop geene KRAMEN, STALLEN, enz., zullen worden toegelaten.

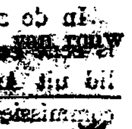

ZEVENBERGEN, den 5. November 1850.

De Burgemeester,
D. NELEMANS Jz.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.